

بررسی رابطه بین سابقه پیچ خوردن مج پا و نقصهای عملکردی - اجرایی در ورزشکاران

حمدی بابایی^۱، دکتر حمیدرضا طاهری^۲، دکتر شهرام آهنگان^۳

۱. مریبی دانشگاه پیام نور
۲ و ۳. استادیار دانشگاه رازی کرمانشاه

تاریخ دریافت مقاله: ۸۶/۸/۲۲ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۷/۸/۲۰

چکیده

علی‌رغم اهمیت محدودیت‌های فانکشنال و نقصهای عملکردی - اجرایی در ورزشکاران دارای سابقه پیچ خوردن مج پا، مطالعات اندکی در این زمینه انجام شده است. پژوهش حاضر به منظور بررسی رابطه بین سابقه پیچ خوردن مج پا و نقصهای عملکردی - اجرایی در ورزشکاران انجام شد. آزمودنی‌های تحقیق شامل ۴۰ ورزشکار بودند که از بین بازیکنان تیم‌های استانی رشته‌های فوتبال، هندبال، بسکتبال و والیبال استان لرستان انتخاب شدند و به دو گروه آسیب‌دیده (۲۶ ورزشکار دارای سابقه پیچ خوردن مج پا) و گروه سالم (۱۴ ورزشکار بدون سابقه پیچ خوردن مج پا) تقسیم شدند. در پژوهش حاضر با توجه به این‌که سابقه پیچ خوردن مج پا (که ورزشکاران پی در پی به آن دچار می‌شوند) باعث نقص و ناتوانی مج پا می‌شود، از شاخص ورزشی ناتوانی مج و پا (FADI sport) و آزمون‌های عملکردی - اجرایی جهش به شکل هشت لاتین و جهش جانبی برای شناسایی نقصهای عملکردی - اجرایی استفاده شد. همچنین از روش آلفای کرونباخ برای بررسی اعتبار پرسشنامه FADI sport استفاده شد ($\alpha = 0.793$). در این تحقیق ابتدا آزمودنی‌ها پرسشنامه FADI sport را به منظور تعیین میزان ناتوانی مج پا تکمیل کردند. سپس آنها در آزمون جهش به شکل هشت لاتین که شامل لی لی کردن در مسیری به طول ۵ متر و به شکل هشت لاتین و جهش جانبی که شامل ۱۰ جهش جانبی رفت و برگشت به طول ۳۰ سانتی‌متر بود، شرکت کردند. رکورد آنها با کرونومتر و با دقیق ۰/۰۱ ثانیه ثبت شد. از ضریب همبستگی پیرسون برای بررسی رابطه و از آزمون «تی» دو گروه مستقل برای تعیین تفاوت بین متغیرهای تحقیق استفاده شد. نتایج نشان داد بین سابقه آسیب پیچ خوردن مج پا و نقصهای عملکردی - اجرایی در ورزشکاران ارتباط معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$). ورزشکاران دارای سابقه پیچ خوردن مج پا نسبت به ورزشکاران سالم دارای نقصهای عملکردی - اجرایی بودند و این باعث پیچ خوردن مج مجدد مج پا و افت عملکرد در اجرای حرکات ورزشی را موجب می‌شود. به‌نظر می‌رسد با توجه به اهمیت نقصهای عملکردی - اجرایی و تأثیر مغرب آن بر سطح اجرا می‌توان از شاخص ورزشی ناتوانی مج و پا (FADI sport) به منظور شناسایی این‌گونه نقصهای در ورزشکاران استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: پیچ خوردن مج پا، نقصهای عملکردی - اجرایی، شاخص FADI sport، آزمون جهش به شکل هشت لاتین، آزمون جهش جانبی.

مقدمه

مفصل مج پا از مهم‌ترین مفاصل تکیه گاهی بدن است که در فعالیت‌های عادی روزانه نقش مهمی بازی می‌کند و با توجه به نقش تکیه‌گاهی آن برای اندام‌های دیگر بدن، بیشتر در معرض آسیب‌دیدگی قرار دارد. به طور کلی می‌توان بیان کرد که در میان آسیب‌های ورزشی، پیچ خوردن مج پا شایع‌ترین آسیب در فعالیت‌های تفریحی و ورزشی است که در اکثر ورزش‌ها مانند فوتbal، بسکتبال، والیبال، ورزش‌های رزمی و ... وجود دارد (۱). در اجرای فعالیت‌های ورزشی هرگونه پیچشی که دامنه حرکتی مج را افزایش دهد و به آسیب‌دیدگی بافت‌ها، خونریزی، تورم و حساسیت منجر شود، به عنوان آسیب پیچ خوردن^۱ مورد توجه قرار می‌گیرد (۲)، ضمن این‌که باید گفت این آسیب به طور کامل درمان نمی‌شود و برگشت‌پذیر است (۳).

میزان دقیق شیوع آسیب پیچ خوردن مج پا در کل جمعیت ناشناخته است (۴). اطلاعات موجود مربوط به شیوع پیچ خوردن مج پا، بر پایه مطالعاتی بوده است که در آن جمعیت‌های خاصی بررسی شده‌اند یا این که شامل افراد آسیب‌دیده‌ای است که به پزشک مراجعه کرده (۵) یا پزشکان محلی آنها را درمان کرده‌اند و اطلاعات آنها به طور دقیق ثبت نشده است (۶).

شیوع پیچ خوردن مج پا در هر روز ۱۰ هزار نفر است. وقوع این آسیب در ایالات متحده آمریکا بیشتر از ۲۳ هزار نفر در هر روز، برآورد شده است (۷). پیچ خوردن مج پا به‌طور رایج در ورزش‌هایی وجود دارد که شامل پریدن و حرکات جانبی است. این آسیب ۱۵ تا ۴۵ درصد همه آسیب‌های ورزشی را شامل می‌شود. ۱۰ تا ۳۰ درصد از افرادی که این نوع آسیب‌دیدگی را دارند، دچار ناپایداری مزمن مج پا^۲ و در نتیجه نقصهایی در عملکرد می‌شوند (۸). پیچ خوردن مج پا که پیوسته در ورزشکاران مشاهده می‌شود، بروز مشکلات و نقصهای عملکردی-اجرایی مج پا^۳ را موجب می‌شود و این نقصهای تأثیر مخربی بر فعالیت ورزشکاران دارد. نقصهای عملکردی-اجرایی ناتوانی‌ها و مشکلاتی هستند که فرد آسیب‌دیده در حین اجرای حرکات ورزشی به آن دچار می‌شود (۹). مطالعاتی در زمینه ارتباط بین سابقه پیچیدگی مج پا و نقصهای عملکردی انجام شده است که حاوی نتایج متناقضی است. یانگ و همکاران^۴

1. Sprain

2. Chronic Ankle Instability

3. Functional-Performance Deficits

4. Yang et al

(۱۰) و ندلر و همکاران^۱ (۱۱) معتقد بودند زنجیره نقص‌های حرکتی بعد از برگشت از آسیب‌دیدگی مج پا، نقص‌های عملکردی- اجرایی را به وجود می‌آورد که ممکن است در ارزیابی بدنی استاندارد مشخص نشود. کری و همکاران^۲ (۹) همبستگی بین اجرای آزمودنی در یک سری آزمون‌های عملکردی- اجرایی مربوط به پایین تن را با یک مقیاس از ناپایداری مج بررسی کردند. نتایج نشان داد رابطه مثبتی بین مقیاس ناپایداری عملکردی مج پا و نقص‌های عملکردی در آزمون جهش جانبی و آزمون جهش به شکل هشت وجود دارد و افراد آسیب دیده نسبت به افراد سالم دارای نقص‌های عملکردی- اجرایی هستند. لورن و همکاران^۳ (۱۲) و یوفاک و همکاران^۴ (۱۳) با استفاده از شاخص‌ها و آزمون‌های عملکردی گوناگون به این نتیجه رسیدند که افراد با سابقه پیچیدگی مج پا، نقص‌های عملکردی- اجرایی دارند، از طرف دیگر نتایج پژوهش‌های مان و همکاران^۵ (۱۴) و کری و همکاران^۶ (۱۵) با وجود ارتباط بین سابقه پیچ‌خوردگی مج پا و نقص‌های عملکردی- اجرایی مغایر است. آنها معتقد بودند پیچ‌خوردگی مج پا بر عملکرد واقعی تأثیر منفی ندارد و افرادی که سابقه پیچ‌خوردگی مج پا دارند هیچ گونه نقص و ناتوانی عملکردی ندارند.

بیشتر این پژوهش‌ها بر روی افراد غیر ورزشکار انجام شده است و با توجه به نتایج متناقض آنها این سوال‌ها به وجود می‌آید که آیا بین پیچ‌خوردگی مج پا که ورزشکاران پیوسته به آن دچار می‌شوند و نقص‌های عملکردی- اجرایی ارتباطی وجود دارد؟ آیا ورزشکاران با سابقه پیچ‌خوردگی مج پا نسبت به ورزشکاران سالم، نقص‌ها و ناتوانی‌های عملکردی مج پا دارند؟ میزان ناتوانی‌های عملکردی ورزشکارانی که به پیچ‌خوردگی مج پا دچار شده‌اند، چقدر است؟ آیا نقص‌ها و ناتوانی‌های عملکردی- اجرایی در ورزشکاران با سابقه پیچ‌خوردگی مج پا از ورزشکاران سالم بیشتر است؟

آسیب پیچ‌خوردگی مج پا صدماتی را بر عملکرد ورزشی، زمان و در نتیجه منافع اقتصادی ورزشکاران و باشگاه‌های آنان وارد می‌کند (۱۶)؛ برای نمونه هزینه درمان کامل یک پیچ‌خوردگی شدید مج پا بین ۳۱۸ تا ۹۱۴ دلار تخمین زده شده است (۱۷). اکثر ورزشکارانی که سابقه قبلی پیچ‌خوردگی مج پا داشته‌اند از وجود نقص‌های عملکردی- اجرایی پنهان در فعالیت‌های خود، آگاهی ندارند یا به آن اهمیت نمی‌دهند، در حالی که این نقص‌ها و

1. Nadler et al

2. Carrie et al

3. Lauren et al

4. Ufuk et al

5. Munn et al

6. Kerry et al

نایابیاری‌های مزمن، اعتماد به نفس آنها را در اجرای فعالیت‌های ورزشی کاهش می‌دهد و باعث می‌شود بسیار زود، دوران ورزشی این ورزشکاران به پایان برسد.

یافتن راهی آسان و کم هزینه به منظور شناسایی نقصهای عملکردی مج پا و اندازه‌گیری دقیق آنها برای پیشگیری از آسیب‌های بعدی و طرح برنامه‌های توانبخشی، ضروری به نظر می‌رسد. در نتیجه به دلیل عدم مطالعه و پژوهشی جامع در زمینه نقصهای عملکردی- اجرایی مج پا در کشور، اهمیت و ضرورت شناسایی روشی آسان، به منظور اندازه‌گیری این نقصهای محدودیت‌ها در افراد دارای پیچ خوردگی مج پا احساس می‌شود؛ لذا با توجه به مطالب بیان شده ضرورت چنین پژوهشی وجود دارد. با توجه به موارد مذکور و به منظور پاسخ به سوالاتی که دارای سابقه پیچ خوردگی مج پا هستند و با شاخص ورزشی ناتوانی در افرادی ارزیابی کند که دارای سابقه پیچ خوردگی مج پا هستند- اجرایی را مج و پا^۱ FADI Sport شناسایی و امتیازدهی می‌شوند.

روش‌شناسی پژوهش

جامعه آماری این تحقیق را مردان ورزشکار در سطح تیم‌های لیگ استانی فوتبال، بسکتبال، والیبال و هندبال استان لرستان تشکیل دادند. نمونه مورد نظر از بین ورزشکاران رشته‌های مذکور انتخاب شدند که مطابق با پیشینه تحقیق، بیشترین درصد را در پیچ خوردگی مج پا داشتند(۱). پرسشنامه بین ۱۲۰ ورزشکار مرد داوطلب شرکت در تحقیق توزیع شد. ورزشکاران در صورت گزارش موارد زیر در گروه آسیب‌دیده و در غیر این صورت در گروه سالم طبقه‌بندی می‌شدند:

۱. سابقه پیچ خوردگی مج پا که منجر به درد یا لنگیدن بیشتر از یک روز شود؛
۲. احساس ضعف درد یا نایابیاری مزمن که آن را ناشی از پیچ خوردگی اولیه می‌دانستند؛

۳. تجربه خالی کردن^۲ مج پا در شش ماه قبل از زمان تحقیق.

ورزشکارانی که دارای سابقه شکستگی مج پا، سابقه پیچ خوردگی دوطرفه مج پا، آسیب‌دیدگی مج پا در ۳ ماه قبل از زمان تحقیق، سابقه آسیب ACL زانو، سابقه بیماری‌های تعادلی و شرکت در برنامه‌های توانبخشی در زمان تحقیق بودند، به عنوان آزمودنی قرار نگرفتند. از میان ورزشکاران داوطلب، تعداد ۴۰ آزمودنی(قد ۱۸۱/۱۴±۴/۵ سانتی‌متر وزن

1. Foot and Ankle Disability Index Sport

2. Giving way

3. Lateral and medial sprain

۷۶±۵/۵ کیلوگرم و سن ۲۲/۲۸±۳ سال) براساس اطلاعات مذکور انتخاب و به دو گروه سالم و آسیب دیده تقسیم شدند. گروه سالم شامل ۱۴ ورزشکار بدون هیچ گونه سابقه پیچ خوردگی مج پا بودند. درصدهای مج پا و گروه آسیب دیده شامل ۲۶ ورزشکار دارای سابقه پیچ خوردگی مج پا بودند. نزدیکی از مج پای چپ (۴۲/۵ درصد) و مج پای راست (۵۷/۵) در دو گروه آسیب دیده و سالم مطالعه شد. آزمودنی‌ها در زمان تحقیق فعال بودند و در آمادگی به سر می‌بردند. مج پای دارای سابقه پیچ خوردگی در گروه آسیب دیده و یک مج پا به صورت تصادفی از گروه سالم مورد مطالعه قرار گرفت.

برای گردآوری اطلاعات خام آزمودنی‌ها از پرسشنامه sport^۱ و آزمون‌های عملکردی- اجرایی جهش به شکل هشت لاتین^۲ و جهش جانبی^۳ استفاده شد. مارتین و همکاران^۴ شاخص ورزشی ناتوانی مج و پا (FADI sport) را برای نخستین بار در سال ۱۹۹۹ شرح دادند (۱۸). این شاخص برای ارزیابی محدودیت‌ها و ناتوانی‌های عملکردی مج و پا طراحی شده است و ناتوانی‌ها و نقص‌های عملکردی را در فعالیت‌هایی که برای ورزش ضروری هستند؛ مانند دویدن، چهیدن و غیره ارزیابی می‌کند. شاخص FADI Sport برای شناسایی نقص‌های عملکردی در آزمودنی‌هایی با عملکرد بالا طراحی شده است و شامل ۸ سؤال است که براساس معیار خاصی امتیاز دهی می‌شود و ناتوانی‌های عملکردی در ورزشکاران را شناسایی می‌کند (۱۹). گفتنی است که پرسشنامه مذکور با استفاده از روش آلفای کرونباخ اعتباریابی شد (۰/۷۹۳) (۲۰). همچنین روای محظوظ این پرسشنامه را نیز چند تن از متخصصان طب ورزشی داخل کشور تأیید کردند.

برای شناسایی نقص‌های عملکردی- اجرایی در اجرا، از آزمون‌های عملکردی- اجرایی استفاده شد. در بین انواع آزمون‌های عملکردی- اجرایی، از آزمون جهش به شکل هشت لاتین و جهش جانبی استفاده شد؛ زیرا این آزمون‌ها با فشار آوردن بر ساختارهای خارجی پا، یعنی لیگامنت‌های جانبی مج پا و عضلات پرونئوس و همچنین فشار چرخشی که در جهش، به شکل هشت لاتین به مج پا وارد می‌کنند و نقص‌های عملکردی- اجرایی را در افراد آسیب‌دیده آشکار می‌نمایند(۹). از طرف دیگر در تحقیقات قبلی برای شناسایی نقص‌های عملکردی از آزمون‌های عملکردی- اجرایی جهش به شکل هشت لاتین و جهش جانبی استفاده شده است و مرکز

1. Foot and Ankle Disability Index Sport

2. Figure of eight hop test

3. Side hop test

4. Martin et al

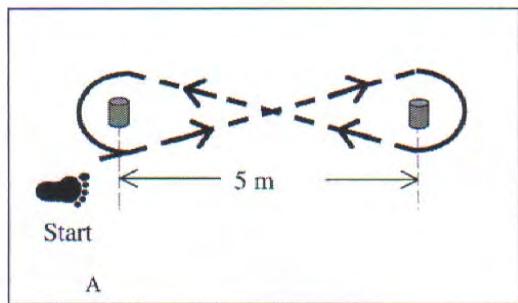
تحقیقات ورزشی اسمیت^۱ و چندین موسسه معتبر دیگر در مطالعات خود از این آزمون‌های عملکردی- اجرایی استفاده کرده و دارای دقت و اعتبار بوده‌اند (۱۵). برای ثبت رکورد آزمودنی‌ها از کرنومتری با دقت یک صدم ثانیه هم استفاده شد.

برای اجرای پژوهش، با حضور در جلسات تمرینی ورزشکاران ابتدا اطلاعات مختصراً درباره اهداف تحقیق، شیوه اجرای آزمون و پاسخ‌گویی به سئوالات ارائه شد و سپس اطلاعات از طریق پرسشنامه FADI sport و آزمون‌های عملکردی- اجرایی جهش به شکل هشت لاتین و جهش جانبی جمع‌آوری و ثبت گردید. گفتنی است پژوهشگر برای کاهش خطاهای رایج در جمع‌آوری اطلاعات بهروش پرسشنامه‌ای، شخصاً و به صورت مصاحبه‌ای اطلاعات را گردآوری کرد. همه آزمودنی‌ها قبل از تحقیق، رضایت‌نامه کتبی را برای شرکت در تحقیق امضاء کردند.

با توجه به اطلاعات به دست آمده از پژوهش‌های قبلی، شیوه اجرای پژوهش به صورت مجزا برای شاخص FADI Sport و آزمون‌های عملکردی- اجرایی جهش جانبی و جهش به شکل هشت لاتین ارائه شد. شاخص FADI Sport شامل هشت سؤال است که وضعیت ورزشکار را هنگام فعالیت‌های ورزشی مانند دویدن، پریدن، فرود آمدن و بررسی می‌کند. به آزمودنی‌ها گفته شد که هر سؤال را فقط با یک جواب که شرایط شما در هفته گذشته به آن نزدیک‌تر بوده است، پاسخ دهید. همچنین اگر قابلیتی که در سؤال آمده است به وسیله دلیلی دیگر غیر از مج پای شما محدود شده است، گزینه عامل دیگر را علامت بزنید. نحوه امتیازدهی در شاخص به این صورت بود: وضعیت بدون مشکل (۴ امتیاز)، مشکل کم (۳ امتیاز)، مشکل متوسط (۲ امتیاز)، مشکل شدید (۱ امتیاز)، قادر به انجام نبودن (۰ امتیاز) و عامل دیگر (۰ امتیاز). سپس امتیازات حاصل از پاسخ‌گویی به سئوالات شاخص برای هر فرد (هر مج پا) جمع و به صورت درصد بیان می‌شد. امتیاز ۱۰۰ نشان دهنده عدم وجود محدودیت و ناتوانی در مج پای موردنظر بود (۱۹).

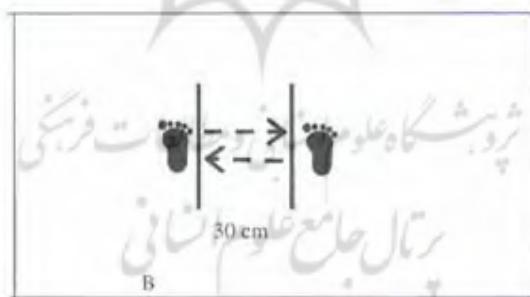
آزمون جهش به شکل هشت لاتین

این آزمون در یک مسیر به شکل هشت لاتین به فاصله ۵ متر اجرا گردید که با دو عدد مخروط مشخص شده بود. (شکل ۱) آزمودنی‌ها پس از گرم کردن و انجام حرکات کششی به مدت ۵ دقیقه در آزمون شرکت کردند و سپس بر روی پای مورد مطالعه خود دو بار به صورت لی لی جهش کردند. از آنها خواسته شد که مسیر را با بیشترین سرعت خود با پای برهنه جهش کنند. رکورد آزمودنی‌ها با کرنومتر ثبت گردید.

شکل ۱. آزمون جهش به شکل هشت لاتین

برای آزمون جهش جانبی، آزمودنی‌ها می‌بایست فاصله ۳۰ سانتی‌متری روی زمین را که با دو تکه نوار چسب موازی مشخص شده بود ۱۰ بار به صورت رفت و برگشت بر روی پای مورد مطالعه خود جهش نمایند.(شکل ۲). از آنها خواسته شد مسیر را با بیشترین سرعت خود با پای برخene جهش کنند. رکورد آزمودنی‌ها به وسیله یک کرنومتر با دقیق ۰/۰۱ ثانیه ثبت شد.

شکل ۲. آزمون جهش جانبی

از آمار توصیفی (میانگین^۱ و انحراف استاندارد^۲) برای طبقه‌بندی و تنظیم داده‌ها و تعیین شاخص‌های مرکزی و پراکنده‌گی، آزمون کولموگروف - اسمرنوف^۳ برای بررسی طبیعی بودن توزیع داده‌ها، ضریب همبستگی پیرسون^۴ برای بررسی سطح معنی‌دار بودن رابطه بین متغیرها، «تی» دو گروه مستقل^۵ برای بررسی معنی‌دار بودن تفاوت میانگین امتیازات و از آلفای کرونباخ برای بررسی میزان اعتبار پرسش نامه FADI Sport استفاده شد. تمام محاسبات با استفاده از نرم افزار اس. پی. اس. اس نسخه سیزده و سایر نمودارها با استفاده از نرم افزار اکسل انجام شد.

یافته‌های پژوهش

اطلاعات مربوط به میانگین، انحراف استاندارد، کمترین و بیشترین امتیازات شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) در دو گروه سالم و آسیب دیده در جدول ۱ درج شده است.

جدول ۱. امتیازات شاخص FADI sport در دو گروه سالم و آسیب دیده.

انحراف استاندارد	میانگین	بیشترین	کمترین	متغیر
۹/۹۷	۸۸/۳۱	۹۷	۶۶	امتیازات شاخص در گروه آسیب دیده
*	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	امتیازات شاخص در گروه سالم

اطلاعات مربوط به میانگین، انحراف استاندارد، کمترین و بیشترین امتیازهای جهش به شکل هشت لاتین و جهش جانبی در دو گروه سالم و آسیب دیده در جدول ۲ درج شده است. واحد امتیازهای مورد نظر ثانیه است.

به منظور تعیین روش‌های آماری و بررسی توزیع داده‌ها، از آزمون کولموگرف-اسمرنوف استفاده شد. با توجه به توزیع طبیعی داده‌ها و کمی بودن متغیرها برای بررسی ارتباط بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون و برای بررسی تفاوت بین متغیرها از آزمون

1. Mean

2. Standard deviation

3. Kolmogorov – smirnov test

4. Pearson Correlation Coefficient

5. Independent - sample T Test

«تی» دو گروه مستقل استفاده شد. سطح معنی‌داری کوچک‌تر از 0.05 برای آزمون فرضیه‌ها در نظر گرفته شد.

جدول ۲. امتیازهای جهش به شکل هشت لاتین و جهش جانبی در دو گروه سالم و آسیب دیده.

انحراف استاندارد	میانگین	بیشترین	کمترین	متغیر
۰/۷۶	۱۲/۰۹	۱۳/۷۲	۱۰/۸۱	امتیاز جهش به شکل ۸ در گروه آسیب دیده
۰/۵۲	۱۰/۵۶	۱۱/۵۰	۹/۷۶	امتیاز جهش به شکل ۸ در گروه سالم
۰/۹۴	۹/۰۶	۱۱/۳۳	۷/۴۷	امتیاز جهش جانبی در گروه آسیب دیده
۰/۷۴	۷/۶۷	۹/۵۶	۶/۴۷	امتیاز جهش جانبی در گروه سالم

با استناد به نتایج به دست آمده در جدول ۳ همبستگی معکوس به دست آمده در سطح 0.05 معنی‌دار است؛ بنابراین بین امتیازهای شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (FADI sport) و امتیازات آزمون جهش به شکل هشت لاتین ارتباط معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۳. نتایج همبستگی بین امتیازهای شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) و امتیازهای جهش به شکل هشت و جهش جانبی.

نتایج همبستگی		متغیرها
$P < 0.05$	$r = -0.562$	امتیازات شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) و امتیازهای جهش به شکل هشت
$P < 0.05$	$r = -0.391$	امتیازات شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) و امتیازهای جهش جانبی

با استناد به نتایج به دست آمده در جدول ۳ همبستگی معکوس به دست آمده در سطح 0.05 معنی‌دار است؛ بنابراین بین امتیازات شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (FADI sport) و امتیازات آزمون جهش جانبی ارتباط معنی‌داری وجود دارد.

با استناد به نتایج به دست آمده در جدول ۴ و مقایسه «تی» به دست آمده با جدول توزیع «تی» استیودنت، بین امتیازات شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (FADI sport) در ورزشکاران سالم و ورزشکاران دارای سابقه پیچیدگی مج پا تفاوت معنی داری وجود دارد.

جدول ۳. نتایج آزمون تی دو گروه مستقل جهت تفاوت میانگین امتیازات شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) در دو گروه.

سطح معنی داری	t	d.f	انحراف استاندارد	میانگین امتیاز FADI sport	تعداد افراد	گروه
P < 0.05	۴/۳۶۱	۳۸	۹/۹۷	۸۸/۳۱	۲۶	آسیب دیده
			۰	۱۰۰	۱۴	سالم

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین سابقه پیچ خوردگی مج پا و نقصهای عملکردی- اجرایی در ورزشکاران بود. از شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) برای تعیین میزان ناتوانی مج پایی ورزشکاران و از آزمون های عملکردی- اجرایی جهش به شکل هشت لاتین و جهش جانبی برای شناسایی نقصهایی عملکردی آنان استفاده شد. تعداد ۴۰ نفر ورزشکار شناسایی و به دو گروه ورزشکاران دارای سابقه آسیب مج پا (گروه آسیب دیده) و ورزشکاران بدون سابقه آسیب مج پا (گروه سالم) تقسیم شدند. روش تحقیق براساس ثبت مشخصات فردی و سپس تکمیل پرسشنامه FADI sport و شرکت در آزمون های جهش به شکل هشت لاتین و جهش جانبی و ثبت امتیازهای آنها بود. پس از جمع آوری داده ها نتایج زیر به دست آمد:

براساس نتایج آماری به دست آمده بین امتیازهای شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (FADI sport) و امتیازهای آزمون جهش به شکل هشت لاتین ارتباط معنی داری وجود دارد. پژوهش های مشابهی را ندلر و همکاران (۱۱) و یانگ و همکاران (۱۰) به منظور بررسی نقصهای عملکردی در آزمودنی های دارای پیچ خوردگی مج پا انجام داده اند. هدف این مطالعات بررسی عملکرد در آزمون های عملکردی- اجرایی در ورزشکارانی دارای سابقه پیچ خوردگی مج پا بود. آزمون ها شامل ایستاندن روی یک پا برای تعادل، جهش به شکل هشت لاتین، دوی ۳۰ متر و بالا رفتن از پله بود. نتایج نشان داد نقصهای عملکردی در آزمودنی های دارای سابقه پیچ خوردگی مج پا وجود دارد و آزمون جهش به شکل هشت لاتین قادر است این نقصهای را

شناسایی کند. یوفاک و همکاران (۱۳) با آزمون‌های جهش یک پایی، جهش سه گانه برای فاصله و جهش شش متری ساده و متقطع زمان‌دار و جهش به شکل هشت لاتین وضعیت افراد دارای سابقه پیچ‌خوردگی مج پا را بررسی کردند. نتایج به دست آمده وجود نقص‌های عملکردنی، تعادلی، قدرتی و حس عمقی را در ورزشکاران دارای سابقه پیچیدگی مج پا نشان داد. این نتایج با نتایج پژوهش حاضر همخوانی دارد.

همبستگی معکوس به دست آمده در این تحقیق ($r = -0.562$) نشانگر این مطلب است که ورزشکاران دارای نمره پایین در شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) دارای امتیازهای بالایی (اجرای بدتر) در آزمون جهش به شکل هشت لاتین دارند و ورزشکارانی که امتیاز پایینی (اجرای بهتر) در آزمون جهش به شکل هشت به ثبت رسانده‌اند، نمره بالایی در شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) دارند. نتایج به دست آمده نشان دهنده توانایی (روانی) شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) در شناسایی ناتوانی‌ها و نقص‌های عملکردنی در ورزشکاران است و بیانگر وجود رابطهٔ بین سابقه پیچ‌خوردگی مج پا و نقص‌های عملکردنی-اجرایی در ورزشکاران است.

براساس نتایج آماری به دست آمده بین امتیازهای شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) و امتیازهای آزمون جهش جانبی ارتباط معنی‌داری وجود دارد. در این زمینه شری و همکاران (۱۹) و لورن و همکاران (۱۲) مطالعاتی انجام دادند تا به این سؤال پاسخ دهند که آیا نقص‌های عملکردنی-اجرایی در افراد دارای ناپایداری عملکردنی مج پا (FAI) نسبت به افراد سالم وجود دارد یا نه؟ نتایج حاکی از این بود که نقص‌های عملکردنی-اجرایی در افراد دارای ناپایداری مج پا با آزمون جهش جانبی قبل شناسایی است و این آزمون می‌تواند در اسکرین کردن ورزشکاران دارای نقص‌های عملکردنی مؤثر باشد.

همچنین شری و همکاران (۲۱) مطالعه‌ای با هدف ارزیابی تأثیر یک برنامه ۴ هفته‌ای توان‌بخشی بر روی تعادل و عملکرد پایین تنہ در افراد دارای ناپایداری مزمن مج پا انجام دادند. آزمون‌های ابتدایی کار عبارت بود از آزمون تعادلی ستاره‌ای (SEBT) و آزمون جهش جانبی و شاخص ورزشی ناتوانی مج و پا (FADI sport) گروه توان‌بخشی در یک برنامه بازتوانی که شامل تمرینات دامنه حرکتی، قدرتی و کنترل عصبی-عضلانی بود به مدت ۴ هفته شرکت کردند. پس از مقایسه گروه کنترل و تجربی نتایج نشان داد نقص‌های عملکردنی و تعادلی در آزمودنی‌های دارای ناپایداری مزمن مج پا وجود دارد و برنامه توان‌بخشی قادر است این نقص‌ها کاهش را دهد.

همچنین نتایج پیشنهاد کرد آزمون جهش جانبی در کنار شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (FADI sport) یک معیار عملکردنی خوب برای شناسایی تغییرات بعد از توان‌بخشی در

آزمودنی‌های دارای ناپایداری مزمن مج‌پا است. این نتایج نیز با یافته‌های پژوهش حاضر همخوانی دارد.

همبستگی معکوس به دست آمده در این پژوهش ($\alpha = .391$) متوسط می‌باشد و نشان دهنده این مطلب است که ورزشکاران دارای نمره بالا در شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) دارای امتیازهای پایین (اجرای بهتر) در آزمون جهش جانبی بوده‌اند و ورزشکارانی که امتیاز بالایی (اجرای بدتری) در آزمون جهش جانبی به ثبت رسانده‌اند نمره پایینی در شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) دارند. نتایج نشان می‌دهد افراد دارای سابقه پیچیدگی مج‌پا نسبت به افراد سالم، نقص‌های کارکردی-عملکردی و اجرای ضعیفتری را در حرکات و موقعیت‌های ورزشی دارند.

براساس نتایج آماری به‌دست آمده و مقایسه آنها با نتایج پژوهش‌های مشابه مانند تحقیق یانگ و همکاران (۱۰)، ندلر و همکاران (۱۱)، کری و همکاران (۹)، لورن و همکاران (۱۲)، شری و همکاران (۲۱) و یوفاک و همکاران (۱۳) می‌توان بیان کرد ارتباط معنی‌داری بین سابقه پیچ‌خوردگی مج‌پا و نقص‌های عملکردی-اجرایی در ورزشکاران وجود دارد. همبستگی‌های معکوس به‌دست آمده بین امتیازات شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) و امتیازهای آزمون جهش به شکل هشت و امتیازهای جهش جانبی، متوسط تا خوب ارزیابی می‌شوند. این اطلاعات نشان می‌دهد آزمودنی‌هایی با نمره بالا در شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) نقص‌های عملکردی-اجرایی کمتر و آزمودنی‌های با نمره پایین در شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) نقص‌ها و ناتوانی‌های بیشتری در اجرای آزمون‌های عملکردی-اجرایی دارند.

این بدان معناست که ورزشکارانی که قبلًا دارای درجات گوناگونی از آسیب پیچ‌خوردگی مج‌پا بوده‌اند در آزمون‌های عملکردی مورد نظر، امتیازهای ضعیفتری دارند و این نشان می‌دهد نقص‌های عملکردی-اجرایی در مج‌پای آنان وجود دارد، در حالی که این نقص‌ها در افراد بدون سابقه پیچ‌خوردگی قبلی دیده نمی‌شود. همچنین این یافته با نتایج پژوهش‌های مان و همکاران (۱۴) و کری و همکاران (۱۵) مغایر است. این مغایرت احتمالاً به دلیل نوع آزمون‌های استفاده شده در این تحقیقات است که شامل آزمون دوی رفت و برگشت، آزمون جهش متقطع سه گانه و آزمون جهش چابکی در مسیر مستقیم است که فشار ناچیزی بر ساختارهای جانبی و لیگامنت‌های جانبی مج‌پا وارد می‌کند و مسلماً نمی‌توانند نقص‌های عملکردی را در ورزشکاران دارای سابقه آسیب پیچ‌خوردگی قبلی شناسایی کنند، در حالی که آزمون‌های جهش جانبی و جهش به شکل هشت لاتین استفاده شده در پژوهش حاضر باعث

می شود نقص های عملکردی- اجرایی آشکار شوند. براساس نتایج آماری به دست آمده ($t = 4/361$) بین امتیازهای شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) در ورزشکاران سالم و ورزشکاران دارای سابقه پیچ خوردگی مج پا تفاوت معنی داری وجود دارد.

شری و همکاران (۲۰۰۵) پژوهشی را با عنوان بررسی اعتبار و دقت شاخص ناتوانی پا و مج (sport FADI) در افراد دارای ناپایداری مج پا انجام دادند. هدف از این تحقیق ارزیابی خصوصیات اندازه گیری شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (FADI sport) بود. در این مطالعه از طرح آزمون- پس آزمون استفاده شد. نتایج نشان داد شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (CAI sport) در شناسایی محدودیت های عملکردی در افراد دارای ناپایداری مزمن مج پا (FADI sport) دارای اعتبار هستند. همچنین شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (FADI sport) در تمایز بین آزمودنی های سالم و آزمودنی های دارای ناپایداری مزمن مج پا دارای دقت و حساسیت هستند. در تحقیقات مشابهی که تریسیا و همکاران (۲۱) و کریستف و همکاران^۱ (۲۲) با هدف یافتن بهترین ابزارها در ارزیابی نقص های عملکردی مج پا انجام دادند، اطلاعات از پایگاه های اطلاعاتی «Cinahl»، «Embase»، «Medline»، «Sport discus» وغیره جمع آوری شد. دو پژوهشگر به صورت جداگانه ویژگی های ابزارهای منتخب را بررسی کردند. نتایج حاکی از این بود که شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (FADI sport) و شاخص توانایی پا و مج^۲ (FAAM) بهترین ابزارها برای محاسبه ناتوانی های عملکردی در افراد دارای پیچ خوردگی مج پا هستند. این نتایج نیز با نتایج پژوهش حاضر همسو می باشد.

متوسط امتیاز ورزشکاران سالم در شاخص ۱۰۰ و متوسط امتیازهای ورزشکاران دارای سابقه پیچ خوردگی مج پا حدوداً ۸۸ بود. این نتایج نشان دهنده دو مطلب است: نخست این که ورزشکاران سالم امتیاز کامل را در شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) دادند و هیچ گونه نقص و ناتوانی در مج پای آنان وجود ندارد و ورزشکاران دارای سابقه پیچ خوردگی مج پا براساس شدت آسیب اولیه خود امتیازهای پایین تری را در شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) دارند که بیانگر وجود نقص ها و ناتوانی های عملکردی در مج پای آنان نسبت به ورزشکاران سالم است؛ دوم اینکه شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) قادر به تمایز بین افراد سالم و افراد دارای نقص های عملکردی- اجرایی نیست و می توان از این شاخص در معاینات آغاز فصل مسابقات و برای معاینه افراد مستعد به پیچ خوردگی مجدد مج پا استفاده کرد.

1. Christophe et al

2. Foot and Ankle Ability Measure

بحث و نتیجه‌گیری

براساس نتایج بهدست آمده از آزمون فرضیه‌ها به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت ورزشکاران دارای سابقه پیچ خوردن مج پا براساس عواملی چون شدت آسیب اولیه، نحوه درمان، کیفیت برنامه توانبخشی و غیره دارای درجاتی از نقص‌ها و ناتوانی‌های عملکردی-اجرایی هستند که این نقص‌ها می‌تواند باعث اختلال در فعالیت‌های ورزشی آنان شود. شناسایی این نقص‌های عملکردی نامحسوس به ویژه در مراتب حرفة‌ایی از آنجا حائز اهمیت است که سانتی‌مترها و صدم ثانیه‌ها نیز در امتیازها تفاوت ایجاد می‌کند. با استفاده از شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) نه تنها می‌توان به راحتی ناتوانی‌ها و نقص‌های عملکردی-اجرایی مج پا را شناسایی کرد، بلکه می‌توان آنها را اندازه‌گیری و براساس شدت نقص‌ها، راهکارهای موجود را برای پیشگیری از آسیب مجدد پیچ خوردن مج پا ارائه کرد؛ بنابراین می‌توان در معاینات و بررسی‌های قبل از فصل مسابقات به منظور پیشگیری از آسیب‌های احتمالی بعدی، با توجه به راهکارهای ممکن از آن استفاده نمود.

باتوجه به این که اکثر آزمون‌هایی که برای شناسایی ناتوانی‌ها و نقص‌های عملکردی کاربرد دارند، عملی هستند و به علت وضعیت جسمانی خاص فرد آسیب‌دیده خستگی و حتی آسیب بیشتر را موجب می‌شوند و زمان بر نیز هستند؛ لذا این موضوع اهمیت استفاده از شاخص ورزشی ناتوانی پا و مج (FADI sport) را در زمینه طب ورزشی بیش از پیش مشخص می‌کند. بنابراین بدون نیاز به امکانات ویژه و در هر زمان و مکانی به راحتی می‌توان از شاخص ناتوانی پا و مج (FADI sport) و آزمون‌های عملکردی-اجرایی جهش به شکل هشت لاتین و جهش جانبی به عنوان ابزاری آسان و ارزان برای شناسایی افراد دارای نقص عملکرد مج پا استفاده کرد.

منابع :

- 1.Bruce D, Pamela M . (2005). First-Time Inversion Ankle Ligament Trauma. *The American Journal of Sports Medicine*. 33:1485-1491.
- 2.Delahunt E , Monaghan B.(2006).Ankle function during hopping in subjects with functional instability of the ankle joint. *Scandinavian journal medicine & science in sports*. 612.
- 3.Nikolaos D, Eleftherios Kellis . (2007). Ankle Sprain Injuries and SRisk Factors in Amateur Soccer Players During a 2-Year Period . *The American Journal of Sports Medicine*. 35:458-466.
- 4.Gerber JP,Williams GN.(1998).Persistent disability associated with ankle sprains: a prospective examination of an athletic population . *Foot Ankle Int*.19: 653-660.
- 5.Milgrom C , Shlamkovich N.(1991).Risk factors for lateral ankle sprain:Aprospective study among military recruits.*Foot Ankle*.12:26-30.

- 6.Holmer P, Sondergaard L .(1994). Epidemiology of sprains in the lateral ankle and foot.*Foot Ankle.* 15:724-764.
- 7.Renstrom PA , Beynnon B.(1997).A Prospective randomized outcome study of acute first time ankle sprains. *Knee Surgery and Orthopedic Sports Medicine.* May 11-16,Buenos Aires ,Argentina.
- 8.Tricia j , Hubbard.(2006). Fibular position in individuals with self-reported chronic ankle instability. *Journal ladies & Sports physical Ther.* 36:3-9.
- 9.Carrie L , Docherty.(2005).Functional-performance deficits in volunteers with functional ankle instability. *Journal Training.* 40(1):30-34.
- 10.Yang C-H , B.Vicenzino. (2002). Proprioceptive , Balance , And Functional Deficits Across Acute , Subacute And Chronik Ankle Sprain Subjects. *Adv Exp Med Biol.* 508:95-101.
- 11.Nadler SF, Malanga GA. (2002). Functional performance deficits in athletes with previous lower extremity injury.*Clin J Sport Med* 12(2):73-8.
- 12.Lauren C, Christopher R . (2002). Efficacy of the Star Excursion Balance Tests in Detecting Reach Deficits in Subjects With Chronic Ankle Instability. *Journal Athlethic Training.* 37(4): 501–506.
- 13.Ufuk Sekir , Yavuz Yildiz. (2007). Effect of isokinetic training on strength , functionality and proprioception in athletes with functional ankle instability*Surgery, Sports Traumatology Knee.* 654-664.
- 14.Munn J, Beard D, Refshauge K, Lee RJ.(2002).Do functional-performance tests detect impairment in subjects with ankle instability? *Journal Sport Rehabilitation.* 11:40–50.
- 15.Kerry M , Sandra J. (2002). Chronic Ankle Instability Does Not Affect Lower Extremity Functional Performance. *Journal Athl Train.* 37(4): 507–511.
- 16.Slatyer Ms , Hensley MJ.(1997). A randomized controlled trial of piroxicam in the management of acute ankle sprain in Australian regular army recruits. *Am journal Sports Meding.* 25:544-553.
- 17.Soboroff SH, Papius EM .(1984) .Benefits , risks and cost of alternative approaches to the evaluation and treatment of sever ankle sprains. *Clin Orthop.* 183: 160-168.
- 18.Martin RI , IrRagang jj.(1999).Development of the foot and ankle disability index (FADI) .*journal orthop sports phys ther.* 29:A32-A33.
- 19.Sheri A , Hale.(2005).Reliability and sensitivity of the foot and ankle disability index in subjects with chronic ankle instability. *Journal Athletic training.* 40(1):35-40.
- 20.Janice k , heather l (2002). Intrarater reliability of functional- performance tests for subjects with patellafemoral pain syndrome. *Journal Athletic Training.*37(3):256-261.
- 21.Sheri A , Hale . (2007) The effect of 4 week comprehensive rehabilitation program on postural control and lower extremity function in individuals with chronic ankle instability. *journal orthop Sports Phys Ther.* 37(6),303-311.
- 22.Christophe E , Peter V.(2007).The clinimetric qualities of patient-assessed instruments for measuring chronic ankle instability: A systematic review. *BMC musculoskeletal disorders.* 6-8.